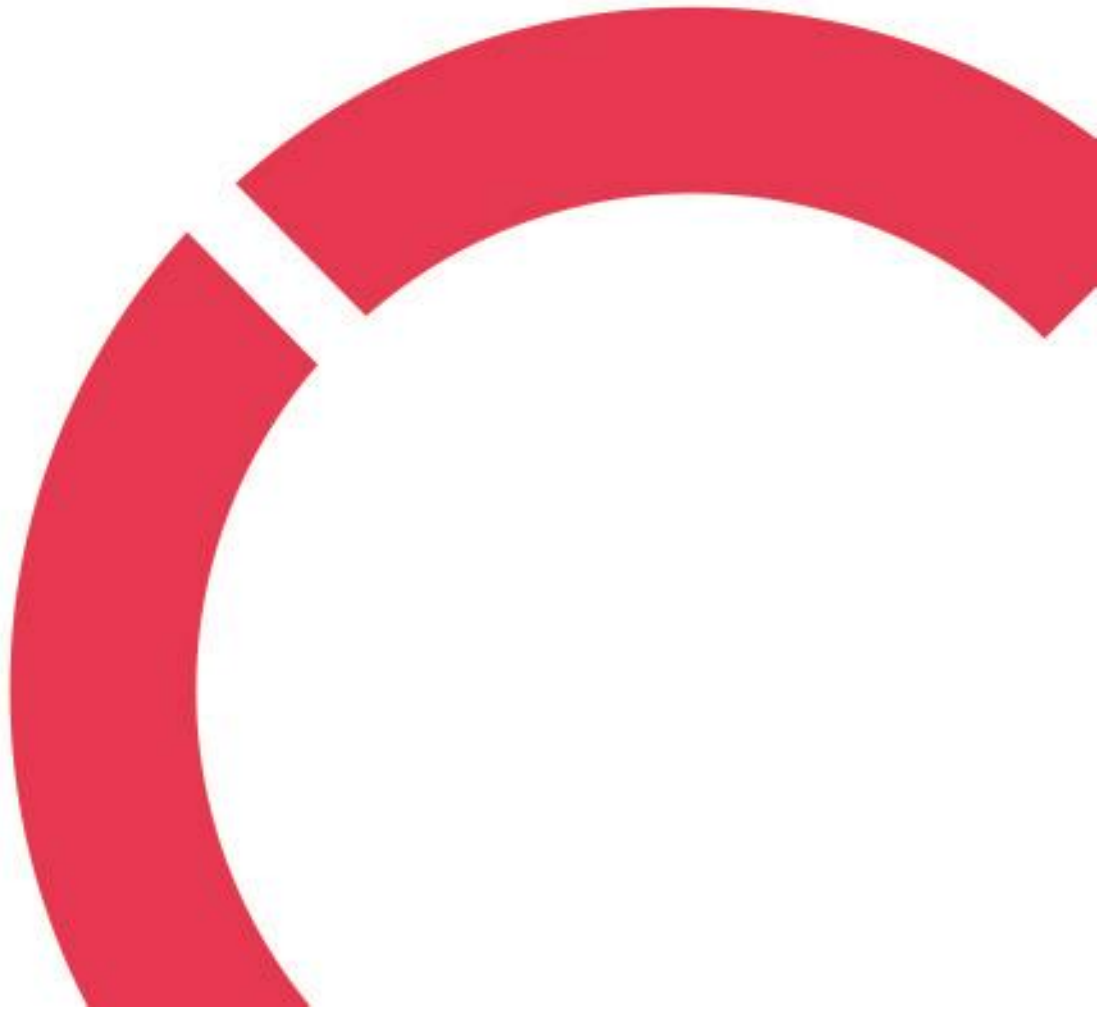

Ulla-Riikka Tervämäki

IHANA, KAMALA RYHMÄYTYMINEN

Ryhmäytymisen merkitys ja haasteet nuorisotyössä

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Yhteisöpedagogi koulutus
Lokakuu 2023**

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Lokakuu 2023	Tekijä/tekijät Ulla-Riikka Tervämäki
Koulutus Yhteisöpedagogi		☒ AMK ☐ YAMK
Työn nimi IHANA, KAMALA RYHMÄYTYMINEN. Ryhmäytymisen merkitys ja haasteet nuorisotyössä.		
Työn ohjaaja Sari Virkkala		Sivumäärä 25+9
Työelämäohjaaja		
<p>Tutkimuksellisessa opinnäytetyössä tutkittiin nuorten ryhmäytymistä. Tutkittavana oli nuorten oma kokemus ryhmäytymisestä, ohjaajien kokemus ryhmäyttämisestä, tutkijan oma havainnointi sekä aiheesta kirjoitettu kirjallisuus.</p> <p>Teorialuvuissa tutkitaan ryhmäytymistä, ryhmäyttämistä, nuoruutta ikävaiheena, rippikoulua nuoren elämässä ja ohjaajan roolia ryhmäyttämisessä. Tulosluvuissa tutkitaan nuorten kokemusta ryhmäytymisestä ja ryhmänohjaajien kokemusta ryhmäyttämisestä.</p>		
Asiasanat nuoruus, rippikoulu, ryhmänohjaaja, ryhmäyttäminen, ryhmäytyminen		

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date October 2023	Author Ulla-Riikka Tervamäki
Degree programme Community educator		
Name of thesis Lovely, horrible grouping.		
Centria supervisor Sari Virkkala		Pages 25+9
Instructor representing commissioning institution or company		
<p>The research-based thesis studied the grouping of young people. The study consisted of young people's own experience of team building, instructors' experience of team building, the researcher's own observation, and literature written on the subject.</p> <p>The theoretical chapters discuss team building, team building, adolescence as an age stage, confirmation school in a young person's life and the role of a supervisor in team building. The result chapters discuss young people's experience of team building and group instructors' experience of team building.</p>		
<p>Key words confirmation classes, grouping, group leader, youth</p>		

KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY

Kirkon nuorisotyö

Kirkon nuorisotyö tarkoittaa seurakunnissa tapahtuvaa nuorisotyötä.

Nuori

Nuorisolain määritelmän mukaan nuoria ovat alle 29-vuotiaat (Nuorisolaki 1285/2016). YK (yhdistyneet kansakunnat) taas määrittelee nuoriksi kaikki 15–24-vuotiaat (Allianssi).

Nuorisotyö

Nuorisotyöllä tarkoitetaan kaikkea nuorten parissa tapahtuvaa kasvatuksellista työtä. Nuorten parissa tehty vapaaehtoistyö on yhtä lailla nuorisotyötä kuin palkallinen nuorisotyö.

Ryhmäyttäminen

Ryhmäyttäminen tarkoittaa jonkin ryhmän ulkopuolisen henkilön toimesta tapahtuvaa ryhmänohjausta. Tämän toiminnan tarkoitus on tutustuttaa ryhmäläisiä toisiinsa ja ohjata heidät toimimaan vuorovaikutuksessa keskenään.

Ryhmäytyminen

Ryhmäytyminen tarkoittaa ryhmän syntyprosessia. Kun kaksi tai sitä useampi ihminen kokoontuu yhteen jonkin yhteisen tavoitteen äärelle, alkaa ryhmän muodostuminen eli ryhmäytyminen. Kuten Haanpää (2016) teoksessaan kertoo, ihmisjoukko muuttuu ryhmäksi siinä vaiheessa, kun heillä on jokin yhteinen tavoite, käsite ryhmään kuuluvista henkilöistä ja vuorovaikutusta keskenään.

**TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY
SISÄLLYS**

1 JOHDANTO	1
2 RYHMÄYTYMINEN	2
3 RYHMÄYTTÄMINEN	3
4 NUORUUS IKÄVAIHEENA	4
5 RIPPIKOULU NUOREN ELÄMÄSSÄ	6
6 OHJAAJAN ROOLI RYHMÄYTTÄMISESSÄ	7
7 MENETELMÄT JA AINEISTOT	8
8 TULOKSET	9
8.1 Lukion ryhmäytyspäivä	9
8.2 Päivän kulku ja eri toimintapisteet	9
8.2.1 Lukiolaisten kokemukset	10
8.2.2 Ryhmänohjaajien kokemukset	13
8.2.3 Tutkijan oma havainnointi	17
8.2.4 Ryhmädynamiikka	18
8.2.5 Ohjaajan rooli	19
8.3 Rippikoulun ryhmäyttämistuokio	19
8.3.1 Rippikoululaisten kokemukset	20
8.3.2 Ryhmäyttämisen toteuttajan havainnot ja kokemukset	20
9 POHDINTA JA PÄÄTELMÄT	22
10 YHTEENVETO	23
LÄHTEET	24
LÄHTEET	7
LIITTEET	
KUVIOT	
KUVIO 1. Lukiolaisten kokemus toiminnan määrästä	10
KUVIO 2. Lukiolaisten kokemus ryhmäytymispäivän vaikutuksesta	12

1 JOHDANTO

Ryhmäytymiseksi kutsutaan prosessia, jolloin ihmisjoukko muuttuu ryhmäksi. Ryhmäytymisen edellytyksenä on, että ryhmän jäsenet ovat tietoisia toisistaan, ovat vuorovaikutuksessa keskenään ja he toimivat jonkin yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi. (Haanpää, P.2016). Ryhmäyttäminen taas on ryhmän ulkopuolisen ohjaajan toimesta tapahtuvaa ryhmän jäsenten keskinäisen vuorovaikutuksen ja toimimisen aktivoimisista.

Nuorten ryhmäytymiseen panostetaan nykyään enemmän ja enemmän. Ryhmäytymisen merkityksestä opitaan koko ajan enemmän ja sen vaikutukset on huomattu työelämässäkin erilaisten työkykyä ylläpitävien ja työhyvinvointia edistävien toimien avulla. Tämä tutkimuksellinen opinnäytetyö on kuitenkin rajattu nuorten ryhmäytymiseen. Nuorten ryhmäytymistä tapahtuu kouluissa läpi lukukauden mutta eniten siihen panostetaan uuden ryhmän aloittaessa.

Suunnitellessani opinnäytetyötä oli nuorten ryhmäytyminen aiheena, helppo valita, mutta menetelmä valikoitui tutkimukselliseksi, kun löysin paljon erilaisia toiminnallisia ryhmäytymiseen liittyviä opinnäytetöitä ja kirjallisuutta, mutta tutkimuksellisia opinnäytetöitä en löytänyt. Siksi halusin perehtyä ryhmäytymisen vaikutuksiin nuorten parissa.

Tutkimuksen tuloksissa ääneen pääsevät itse nuoret omista kokemuksistaan ja nuorten parissa toimivat ohjaajat. Tavoitteenani oli selvittää, miten ryhmäytyminen vaikuttaa nuorten tapaan toimia keskenään ja ohjaajien kanssa. Pyrkimyksenä oli tutkia miksi, missä tilanteissa ja mihin tarkoitukseen ryhmäytymistä tarvitaan.

Otsikko itsessään pitää sisällään yhden tutkimuskysymyksen ja tutkimusongelman. Ryhmäytymiskokemukset jakautuvat nuorten keskuudessa ”ihanasta kamalaan”. Ongelmallista tätä työtä tehdessä on myös se, että en saa tietoa nuorten kokemuksesta ryhmäytymisestä pitkällä aikavälillä. Nyt heidän vastauksensa koskee vain kyseistä ryhmäytymispäivää lukiossa ja ryhmäytymishetkeä rippikoulussa. Pitkän aikavälin vaikutuksista nuorten ryhmäytymisestä ja ryhmäyttämisestä sain kuitenkin tietoa kirjallisuudesta ja nuorten parissa toimivilta ohjaajilta.

2 RYHMÄYTYMINEN

Ryhmäytymisestä käsitteenä on niukasti lähdemateriaalia. Sen sijaan ryhmäilmiöstä, ryhmän muodostumisesta, vuorovaikutuksesta verkostossa ja yhteistoiminnasta on runsaasti materiaalia. Käytän niitä lähteinä tämän teorialuvun kirjoittamisessa.

Jos ryhmällä on jokin tavoite, mahdollisimman suuren osan ryhmäläisten toimintaenergiasta on suunnattava yhteistyöhön ja tavoitteeseen. Vasta silloin voidaan päästä tavoitteeseen. (Jauhiainen & Eskola 1993, 50). Jotta ryhmä tulisi toimivaksi, on sen kuitenkin saatava oma aikansa ryhmäytymisen eri vaiheiden läpikäymiseen. Ryhmän jäsenten on saatava rauhassa ensin havainnoida toisiaan ennen kuin alkavat ottamaan kontaktia toisiinsa. Sitten voi alkaa tutustuminen toisiin ryhmäläisiin ja viimeisenä yhteinen tavoitteellinen toimiminen. Nopeus ei ole tarpeen eikä vastaa tarpeeseen.

Ryhmäytymisessä on kyse tavoitteellisesta ryhmästä. Ryhmäytymisessä ryhmällä on tavoitteena tutustua toisiin ryhmäläisiin ja toimia yhdessä. Jan Szczepanski (1970) on kuvannut tavoitteellisen ryhmän vaiheita seuraavasti. Tavoitteellisen ryhmän ensimmäinen vaihe on sen muodostumisvaihe, jota voi kutsua tilakontaktiksi. Tullessaan samaan tilaan ihmiset havaitsevat toisensa ja siten alkaa yhteen liittyminen. Tällöin kanssakäyminen voi olla positiivista kiinnostusta tai negatiivista epäluuloisuutta. Outo tilanne voi synnyttää myös epätietoisuutta. (Szczepanski 1970.)

Tavoitteellisen ryhmän toinen vaihe Szczepanskin mukaan on psykologisen kontaktin vaihe, jolloin ryhmän jäsenet ottavat kontaktia toisiinsa ja luovat siten suhteen toisiinsa. Havaintojen perusteella tajuntamme muodostaa käsityksen ketä on läsnä, millaisia he ovat, miten he käyttäytyvät minua ja toisia kohtaan ja miten he suhtautuvat käsiteltävään asiaan tai tapahtumaan. (Szczepanski 1970.)

Szczepanskin kuvailema viimeinen tavoitteellisen ryhmän muodostumisen vaihe on sosiaalisen kontaktin vaihe, jolloin päästään yhteiseen tavoitteelliseen toimintaan. Tämä edellyttää, että kaksi ensimmäistä tavoitteellisen ryhmän muodostumisen vaihetta on käyty läpi. Ilman näitä vaiheita ryhmä ei kykene toimimaan yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi. Toisilleen tuntemattomat ihmiset eivät ole valmiita toimimaan yhdessä, vaikka näin usein oletetaan etenkin silloin, jos tavoitteellinen asia kiinnostaa heitä. Henkilökohtainen kiinnostus asiaan on tärkeää, mutta niin kauan kuin ryhmä ei ole orientoitunut tilanteeseen mukana olleisiin henkilöihin ja omaan suhteeseensa kyseiseen asiaan, on ryhmän toiminta- valmius rajallinen. (Szczepanski 1970.)

3 RYHMÄYTTÄMINEN

Ryhmäyttämällä tarkoitetaan prosessia, jossa ryhmän jäsenten keskinäistä vuorovaikutusta, luottamusta, tuntemista ja viihtymistä kehitetään ja tuetaan tietoisesti. Ryhmäyttämisen tarkoituksena on edistää toisten tuntemista niin, että ryhmän jäsen tuntee olonsa ryhmässä turvalliseksi ja mukavaksi, hän tuntee voivansa vapaasti viihtyä ja ilmaista mielipiteitään, yrittää ja välillä erehtyäkin. Näin ollen ryhmäytyminen on edellytys myös kannustavan oppimisympäristön syntymiselle. (MLL.)

Ryhmäyttäminen on siis ryhmän ulkopuolisen ohjaajan toimesta tapahtuvaa ryhmän ohjaamista toisten ryhmän jäsenten kanssa yhteistoimintaan. Ryhmäyttämistä tarvitaan etenkin nuorten keskuudessa silloin, kun uusi ryhmä aloittaa toimimaan jonkin yhteisen tavoitteen eteen. Nuorten parissa toimivilla ja työskentelevillä on hyvä mahdollisuus päästä toteuttamaan nuorten ryhmäyttämistä.

Kuten Tapio Aittola (2007, 346) kirjoittaa, kasvatusinstituutioilta ja niissä toimijoilta edellytetään halua ja kykyä ohjata nuoria kohtaamaan vieraita ihmisiä, uusia paikkoja, asioita ja mielipiteitä. Hän jatkaa, että nuorten vapaa-aika, media, vertaisryhmät ruokkivat itsekeskeisyyttä eivätkä poista sitä. Vertaisella tarkoitetaan henkilöitä, jotka ovat nuoren kanssa suunnilleen samalla tasolla sosiaalisessa, emotionaalisessa ja kognitiivisessa kehityksessä. Usein vertaiset ovat samanikäisiä (Salmivalli 2005,15). Menemällä pois omalta mukavuusalueelta, tulee mahdollisuus havainnoida ja oppia uusia asioita.

Yhdessä toimimisen myötä syntyvistä pienistä myönteisistä muutoksista voi rakentua uudenlaista yhteisöllisyyttä ja tulevaisuutta koskeva toivon perspektiivi (Aittola 2007).

4 NUORUUS IKÄVAIHEENA

Nuoruuden määrittely ei ole kovin yksiselitteistä, koska jokainen nuori kehittyy omaa tahtiaan ja omalla tavallaan. Nivala & Saastamoinen (2007, 10–12) kuvaavat nuoruutta seuraavalla tavalla. Nuoruus on ajanjakso lapsuuden ja aikuisuuden välillä. Nuoruutta kutsutaan myös murrosiäksi, joka on elämänvaihe, jonka aikana saavutetaan biologinen sukukypsyys. Psykologisesti nuoruus on merkittävä, koska silloin muodostuu ihmisen identiteetti. Institutionaalisesti nuoruus on koulutuksen piirissä ja perheinstituution ulkopuolella, koska nuoruudessa irrottaudutaan lapsuuden perheestä mutta ei ole vielä perustettu omaa aikuisuusperhettä. Juridisesti nuoruus on alaikäisyyden aikakautta aina 18-vuotiaaksi saakka, jolloin saavutetaan rikosoikeudellinen ikä. Tällöin tulee myös muita juridisia oikeuksia ja velvollisuuksia. Yhteiskunnallisesti nuoruus on sen tehtäviin valmistautumista. Näitä tehtäviä ovat työ, vanhemmuus ja kansalaisuus. Nuoruus on tietojen, taitojen ja valmiuksien oppimista, omaksumista ja harjoittelemista. Sosiaalisesti nuoruus on kaverisuhteiden kulta-aikaa mutta ei vielä vakinaisen parisuhteen aikaa. Kavereiden kanssa ”hengailu” ja ”fiilistely” kuuluvat nuoruuteen. Nuoruudessa kokeillaan rajoja eikä olla vielä kypsiä sitoutumaan pitkäjänteisesti. Kulttuurillisesti nuoruus erottuu lapsuudesta ja aikuisuudesta esimerkiksi pukeutumisessa. Nuoruus ei liity ikään vaan on ei-aikuisuutta ja huolettomuutta eli siis nuorekkuutta. (Nivala & Saastamoinen 2007.)

Nuoruuden vaiheet voidaan jakaa karkeasti kolmeen osaan, jotka ovat varhaisnuoruus noin 12–14-vuotiaana, keskinuoruus noin 15–17-vuotiaana sekä jälkinuoruus noin 18–22-vuotiaana. (Terveyskirjasto). Nuorisolaissa kuitenkin nuorella tarkoitetaan jokaista alle 29-vuotiasta (Finlex). Nuoruudessa tapahtuu paljon asioita nuoren sosiaalisessa, fyysisessä ja psyykkisessä kehityksessä.

Varhaisnuoruudessa nuoren ollessa noin 12–14-vuotias tapahtuvat nopeat ja laajat muutokset: tunteet kuohuvat, keho muuttuu ja lapsi irrottautuu vähitellen vanhemmistaan. Irrottautumisprosessi saattaa näkyä kättäisyytenä, riitaisuutena, vetäytymisenä tai uhmana. Nuoruuteen kuuluu myös seksuaalisuuden herääminen, ja siksi usein kaikki seksiin liittyvä kiinnostaa. Nuori voi erilaisten kokeilujen kautta etsiä omaa irrallisuuttaan. (Terveyskirjasto).

Keskinuoruudessa nuoren ollessa 15–17-vuotias kaverisuhteilla on suuri merkitys. Kavereiden avulla pystytään peilaamaan muiden hyväksyntää ja toisaalta irrottaudutaan vanhemmista. Etsitään omaa identiteettiä, mikä voi näkyä ajoittaisena hämmennyksenä ja mielialojen vaihteluna, erilaisina kokeiluina ja jyrkkinä mielipiteinä. Identiteetin löydyttyä nuori kykenee olemaan omana itsenään muiden

joukossa. Keskinuoruudessa muodostuvat elämän ihanteet, kyky läheisyyteen, uskollisuuteen ja solidaarisuuteen. Epäonnistuminen identiteetin rakentamisessa voi näkyä esimerkiksi eristäytymisenä tai epätoivona. Nuoruus on kaiken myllerryksen vuoksi toisaalta mahdollisuus, toisaalta riskialtis elämäntaihe. Kuohunnan kautta lapsella on uusi mahdollisuus itsensä, toimintamalliensa ja sosiaalisten suhteidensa määrittelyyn. (Terveyskirjasto.)

Jälkinuoruus, jota myös myöhäisnuoruudeksi kutsutaan, sijoittuu 18–22 tai 18–25 vuoden välille, riippuen miten se määritellään. Silloin identiteetti vakiintuu, tunne-elämä tasoittuu ja tulevaisuus on tärkeää. Tulee uusi irtautumisen vaihe. Lapsuuden ihmissuhteiden tilalle tarvitaan uusia ihmisiä, yksilöidytään, löydetään uudet ihmiset ja turvallisuus. Oman käsityksen itsestä tulisi olla tasapainossa muiden käsityksen kanssa. Tällöin nuorelle on kehittynyt myös kyky solmia seurustelusuhde, kyky keskustella tasavertaisesti aikuisten kanssa ja kyky ajatella tulevaisuutta ja riskejä. (Mielenterveystalo).

Nämä edellä olevat nuoruuden määritelmät ovat osittain ristiriidassa keskenään. Ihmisen oma kokemus nuoruudesta voi olla toista kuin edellä määritellyssä tekstissä. Juridisesti 18-vuotias on täysi-ikäinen, vaikka nuorisolaki määrittelee nuoreksi kaikki alle 29-vuotiaat.

5 RIPPIKOULU NUOREN ELÄMÄSSÄ

Rippikoulu on osa kirkon nuorisotyötä. Useimmiten nuori käy rippikoulun sinä vuonna, kun hän täyttää 15 vuotta. Rippikoulussa opitaan kristinuskon perusasioita. Rippikouluun voivat hakeutua myös ne, jotka eivät ole seurakunnan jäseniä. Jotkut nuoret liittyvät kirkkoon rippikoulun jälkeen. Rippikoulun voi käydä myös aikuisena. Rippikoulun päätyttyä on konfirmaatiomessu kirkossa. Konfirmaatiossa konfirmoitava eli rippikoulun käynyt, tunnustaa uskonsa, hänet siunataan ja hänen puolestaan rukoillaan. Rippikoulu ja konfirmaatio antavat tiettyjä oikeuksia. Konfirmaation jälkeen saa osallistua itsenäisesti ehtoolliselle. Konfirmaatio antaa myös oikeuden päästä kummiksi. 18 vuotta täyttänyt konfirmoitu kirkon jäsen voi asettua ehdokkaaksi seurakuntavaaleissa, joissa seurakuntiin valitaan luottamushenkilöt. Kirkollisen avioliittoon vihkimisen edellytyksenä on rippikoulun käyminen, mutta konfirmaatiota ei edellytetä. (EVL).

Jokaisella nuorella on oikeus käydä rippikoulu. Seurakunnat tarjoavat erilaisia teemarippikouluja ja erityisrippikouluja. Myös aikuis- ja iltarippikoulut ovat mahdollisia. Näin pyritään mahdollistamaan, että mahdollisimman moni pääsee kokemaan rippikoulun, jossa käsitellään uskoa ja elämän merkityksellisiä asioita. Rippikoulu on osa kirkon kasteopetusta ja sen aikana nuori saa eväitä elämäänsä, kun yhdessä muiden nuorten ja seurakunnan aikuisten kanssa pohditaan elämään ja uskoon liittyviä asioita.

Ollessaan osana ryhmää ihmiset ovat aina kiinnostuneita siitä mitä muut ihmiset heistä ajattelevat. Näin on myös rippikoulussa. Tämä ei koske vain rippikoulussa olevia nuoria vaan myös rippikoulussa toimivia isosia ja ohjaajia. Siksi myös rippikoulussa ryhmäytyminen on tärkeää.

6 OHJAAJAN ROOLI RYHMÄYTTÄMISESSÄ

Ohjaajan tärkein tehtävä on säädellä ryhmädynamiikkaa siten, että yhteiset tavoitteet saavutetaan (Jauhainen & Eskola 1993, 34). Helenius, Rautava ja Tuovinen (1998, 19) lisäävät ohjaajan tehtäviksi ryhmän jäsenten ryhmäyttämisen, jotta jokainen tuntee olonsa turvalliseksi eli ryhmän dominoivien jäsenten hillitseminen ja hiljaisten jäsenten rohkaiseminen. Ohjaajan ei tarvitse antaa suoria vastauksia vaan herätellä nuoria pohtimaan asioita. Ohjaajalla on velvollisuus puuttua häiritsevään tai vahingolliseen käytökseen. Ryhmän ohjaajan ei kannata liian näkyvästi puuttua mahdollisiin ryhmän ongelmatilanteisiin vaan antaa ryhmän itsensä ratkaista ne. Poikkeuksia ovat sellaiset ongelmatilanteet, jotka ovat vahingollisia ryhmän jäsenille kuten kiusaaminen tai muu väärinkäytös. Ohjaaja ohjaa ryhmän vuorovaikutuksen alulle ja pitää sitä tarvittaessa yllä antaen ryhmän jäsenten itse olla aktiivisesti vuorovaikutuksessa keskenään. Ohjauksen ydintä ovat hyvä suunnittelu, johdonmukaisuusrauhallisuus, aitous ja oman persoonan hyödyntäminen ohjauksen välineenä. (Helenius ym. 1989, 19.)

Ohjaajan oma suhtautuminen ryhmän tehtäviin ja toimintaan vaikuttavat ryhmän ilmapiiriin. Ohjaajan myönteinen suhtautuminen ja empaattinen ja hyväksyvä asenne ovat olennaisia edellytyksiä ryhmän toiminnalle (Niemistö 1998, 19). Tämä on helppoa uskoa, sillä asenne tarttuu, oli se sitten positiivista tai negatiivista. Ohjaaja on mukana rakentamassa ryhmäkulttuuria, luomassa edellytykset toiminnalle ja pitämässä ryhmää aktiivisena.

Aikuisen ohjaajan ja lasten välisessä vuorovaikutuksessa Merja Heimonen (2004) kuvaa ohjaajan roolin olevan sellainen, jossa myös ohjaaja on saavana osapuolena. Ohjaaja luo toimintamahdollisuudet ja pitää huolen rajoista, turvallisuudesta ja viihtyvyydestä, mutta itse toimintaan osallistuvat kaikki ryhmään kuuluvat. Hyvä ohjaaja ottaa kaikki ryhmäläiset huomioon tasavertaisesti ja kunnioittaa heidän näkemyksiään, kokemuksiaan ja tunteitaan. Ohjaaja on turvallinen aikuinen eikä pyri olemaan kaveri tai vertainen. Ohjaajalta vaaditaan sosiaalisia taitoja, kykyä toimia erilaisten ihmisten kanssa, taitoa ja uskallusta puuttua kiusaamiseen. Ohjaajalla tulee olla taito olla avoin ja positiivinen hyvinä hetkinä ja vahva tiilimuuri vaikeina hetkinä. Näitä kaikkia kykyjä vaaditaan myös nuorisotyöntekijöiltä. Niemistö (2002,182) kuitenkin korostaa, että tekemällä oppii, eli näitä taitoja ei opi tekniikkakäsikirjoista vaan ohjaamalla itse.

7 MENETELMÄT JA AINEISTOT

Tutkimusmenetelmänä tässä työssä oli kyselytutkimus, koska kohdejoukot olivat suuret ja kyselyn avulla sain paljon vastauksia. Kohderyhmiä oli kaksi. Toinen ryhmä oli lukion aloittavat nuoret, joita oli yhteensä 250 nuorta. Centrian opiskelijat ovat olleet mukana toteuttamassa ryhmäytymispäiviä lukiolaisille. Toisena opiskeluvuoteni vuonna 2021 sain olla mukana silloisten lukion aloittavien ryhmäytymispäivässä. Esitellessäni opinnäytetyöni aiheita opettajalleni hän ehdotti, että olisin mukana myös vuoden 2022 lukion aloittavien ryhmäytymispäivän suunnittelussa. Sain olla mukana suunnittelussa ja olin mukana ryhmäytymispäivässä Nuorisokeskus Villa Elbassa. Kuljin opiskelijoiden mukana toimintapisteillä tehden havainnointia nuorten keskinäisestä vuorovaikutuksesta, yhteistyöstä ja sen muutoksista päivän kuluessa. Lähetin seuraavana päivänä opiskelijoille suunnatun Webropol-kyselyn ryhmänohjaajille, jotka sitten välittivät tekemäni kyselyn opiskelijoille. Webropol-kyselyn (LIITE 4) vastaukset tulivat anonyymisti. Lukiolaisten ryhmäytymispäivän ryhmänohjaajina toimivat lukion opettajia, Villa Elban työntekijöitä, Kokkolan Kaupunginteatterin ohjaajia ja Keski-pohjanmaan Nuorisoseuran ohjaaja. Ohjaajille lähetin kyselyn sähköpostilla.

Toinen ryhmä oli rippikoulun aloittavat nuoret ja heistä oli paikalla 32 nuorta. Pidin rippikoulunuorille ryhmäytymistuokion. Tein heille myös Webropol-kyselyn (LIITE 5), johon he vastasivat puhelimitään pian ryhmäytymistuokion päätyttyä. Nuoret saivat Webropol-kyselyn seinälle heijastetut qr-koodin kautta. Webropol-kyselyn vastaukset tulivat minulle anonyymisti. Arvioin myös omia ryhmäytymistaitojani rippikoululaisten ryhmäytymistuokiassa.

Tutkittava kohdejoukko oli iso, joten Webropol-kyselyt (LIITE 4 ja 5) olivat paras tapa saada mahdollisimman paljon vastauksia suurelta joukolta ihmisiä. Aineistona tutkimuksessa käytin kyselyiden tuloksia, aiheesta tutkittua tietoa, artikkeleita ja omaa havainnointia.

8 TULOKSET

Tässä luvussa kerron lukion aloittavien opiskelijoiden ryhmäytymispäivästä Villa Elbassa. Käyn läpi jokaisen toimintapisteen ja opiskelijoiden kokemuksia niistä. Lisäksi kerron ryhmänohjaajien kokemuksia ja omaa havainnointia opiskelijoiden toiminnasta päivän aikana ja ohjauksen merkityksestä toimintapisteillä.

8.1 Lukion ryhmäytyspäivä

Päivä oli suunnattu lukion aloittaville opiskelijoille ja heitä oli paikalla n. 250. Ryhmiä oli yhdeksän ja kussakin n. 30 oppilasta. Ohjaajien mukaan n. 20 nuoren ryhmät ovat optimaalisia ryhmäytymistä ajatellen. Tätä isommat ryhmät voivat olla hankalia ohjeistaa ja voi olla vaikea löytää ryhmäytymiselle sopivia tehtäviä. Pienemmässä porukassa voi olla helpompi osallistua mukaan toimintaan.

Ennen varsinaista ryhmäytymispäivää kokoonnuimme ohjaajien kanssa kaksi kertaa suunnittelemaan päivän sisältöä. Lisäksi viestittelimme paljon sähköpostin välityksellä lukion opintosihteerin kanssa. Päivän ohjelmaa suunnitellessamme yritimme sijoittaa rastit niin, että toiminta rasteilla olisi mahdollisimman erilaista keskenään. Sopiva vaihtelu toimintojen välillä pitää mielenkiinnon yllä.

8.2 Päivän kulku ja eri toimintapisteet

Kukin ohjausryhmä ehti osallistua kolmelle toimintapisteelle aamupäivällä ja kolmelle muulle toimintapisteelle iltapäivällä. Kullekin ohjausryhmälle ilmoitettiin sen toimintapisteen numero, josta heidän tuli aamulla ja ruokailun jälkeen, kierros aloittaa. Siitä sitten jatkettiin numerojärjestyksessä kaksi toimintapistettä eteenpäin niin aamu- kuin iltapäivälläkin. Päivän tarkka aikataulu on liitteenä. (LIITE 1).

Pisteillä 3, 6 ja 9 ohjauksesta vastasivat ryhmänohjaajat. Näiden pisteiden toimintaohjeet ovat alla.

Muilla pisteillä ryhmänohjaajat toimivat tarvittaessa ohjaajan tukena.

Pisteellä 3 tehdään ryhmälle logo luonnon materiaaleista jokaisenoikeudet huomioiden.

Pisteellä 6 *Mahdoton tehtävä* ryhmänohjaaja valitsi listalta (LIITE 3) mielestään sopivat toiminnot.

Listaa sai halutessaan täydentää muilla aktiviteeteilla. Tarvittavia materiaaleja täytyi tuoda koululta.

Jos aikaa jäi, voitiin 3–4 hengen ryhmissä kertoa itsestä omalla puhelimella olevien kuvien avulla.

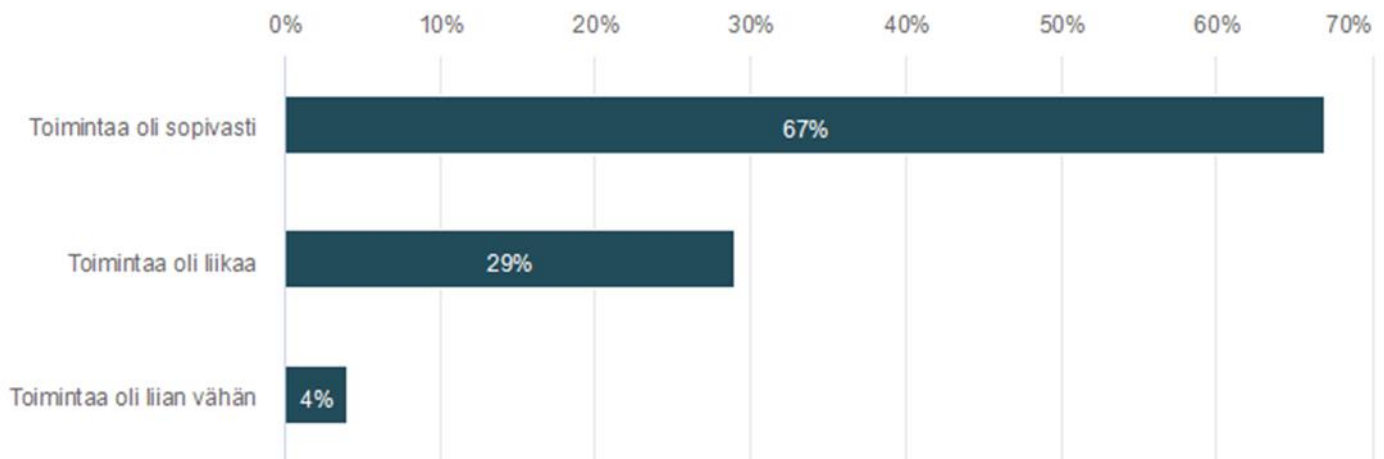
Pisteelle 9 materiaalit täytyi myös tuoda koululta. Jos aikaa jäi, voitiin pitää ”pikatreffit” eli ryhmittäydettiin piirin parit vastakkain ja tutustuttiin toisiin esim. minuutin ajan. Ajanottajan huutaessa vaihto parin toinen osapuoli siirtyi yhdellä eteenpäin. Näin syntyneet uudet parit tutustuivat toisiinsa jne.

Opiskelijoille ilmoitettiin vain kartta ja aloitusnumerot, ei toimintapisteen nimeä tai ohjeita. Ohjelma (LIITE 2) oli vain ryhmänohjaajien käyttöön.

8.2.1 Lukiolaisten kokemukset

Lähetin ryhmänohjaajille Webropol-kyselyn (LIITE 4) lukion ryhmäytymispäivästä ja ohjaajat välittivät kyselyn oppilaille. Sain oppilailta 159 vastausta. Alla olevan kuvan mukaan vain 4 % oli sitä mieltä, että toimintaa oli liian vähän. Yhteensä 29 % oppilaista oli sitä mieltä, että toimintaa oli jopa liikaa. Valtaosa (67 %) kuitenkin oli sitä mieltä, että toimintaa oli sopivasti. Suurin osa oppilaista oli tyytyväisiä ohjelman määrään. Ainakaan yhtään enempää ei kannata toimintaa suunnitella tulevien vuosien ryhmäytymispäiville.

KUVIO 1. Lukiolaisten kokemus toiminnan määrästä.

Toinen kysymys oli janamuodossa ja siinä kysyttiin omaa kokemusta ryhmäytymispäivästä. Vastauksia tuli tähän kysymykseen 155. Ääripäinä oli erittäin huono (0) ja erittäin hyvä (10). Keskiarvo oli 6.9. Vain 1 vastaus oli 0 eli erittäin huono ja 1 vastaus oli äärioikealla eli erittäin hyvä. Muut vastaukset sijoittuivat keskivaiheille. Tämänkin kysymyksen vastaukset antavat positiivisen vaikutelman opiskelijoiden kokemuksesta.

Kolmannessa kysymyksessä valittiin mukavin toimintapiste ja halutessaan sai kirjoittaa perusteluita. Tähän kysymykseen tuli 142 vastausta. Mukavimmaksi toimintapisteeksi äänin 29 opiskelijat valitsivat pisteen 8 (LIITE 2), jossa liu`uttiin kukin vuorollaan vaijerirataa pitkin. Pudottuaan maahan kesken radan, piti aloittaa rata alusta. Päästyään radan loppuun sai vapaassa järjestyksessä koota puisia palapelejä muiden vaijeriradan suorittaneiden kanssa. Perusteluiksi tämän toimintapisteen valinnaksi opiskelijat kirjoittavat liikkumisen ilon, yhdessä toimisen riemun ja sopivan aktiivisen toiminnan. Lisäksi opiskelijoilla oli ollut tällä pisteellä hauskaa ja he olivat kannustaneet toisiaan.

Lähes yhtä pidetty toimintapiste kuin vaijerirata oli toimintapiste 2 (LIITE 2). Tämä piste sai ääniä 27. Tällä pisteellä opiskelijaryhmä jaettiin puoliksi. Toinen puoli piirsi isolla puupalkilla, jossa on naruja kummassakin päässä luokan tunnuksen sorakenttään. Jokainen opiskelija ohjasi omasta narusta vetämällä puuta haluttuun suuntaan. Toinen puoli ryhmästä kokosi samalla logiikalla tornia siten että opiskelijat pitivät kiinni naruista, joissa oli keskellä koukku. Naruista vetämällä koukulla noukittiin maassa olevat palikat torniksi. Tämä toimintapiste vaati yhteistyötä, ja mukavuuden perusteluiksi opiskelijat kirjoittivatkin yhdessä tekemisen. Jokainen osallistui oikeasti narusta kiinni pitämällä eikä tarvinnut vain seisoa vaan oli tekemistä.

Voimakas virta -piste oli myös pidetty ja sai 18 ääntä. Tällä pisteellä liikuttiin puulavojen avulla kuvittelun virran yli niin, ettei koske maata mutta ei myöskään päästä irti puulavasta. Ideana oli siirtää koko ryhmä virran toiselle puolelle. Tätä tehtävää pidettiin hauskana ja siinä oli hyvä ryhmähenki. Mahdoton tehtävä sai 14 ääntä. Perustelut olivat, että pääsi istumaan, sai käyttää luovuutta ja pääsi tutustumaan muihin ryhmäläisiin juttelemalla heidän kanssaan.

Muut toimintapisteet saivat myös ääniä mukavin toimintapisteäänestyksessä yhdestä kahteentoista (1–12). Jokainen toimintapiste oli siis jonkun opiskelijan mielestä mukavin. Logopisteistä tykättiin siksi, että niissä toiminta oli rauhallisempaa ja rentouttavaa. Opiskelijat myös uskaltoutuivat juttelemaan toistensa kanssa logoja tehdessään. Useampi opiskelija kirjoitti, että logojen tekeminen oli hauskaa. Perusteluissa yleisesti ottaen mukavinta oli, uusiin kavereihin tutustuminen, yhdessä oleminen ja yhdessä tekeminen.

Toimintapisteet, joista opiskelijat eivät pitäneet saivat 131 vastausta. Selkeimmin nousivat esiin pisteet 1 ja 7 (LIITE 2). Nämä toimintapisteet olivat teatterin järjestämiä toimintapisteitä. Niissä tehtiin erilai-

sia draamaharjoitteita. Perusteluissa äänestystulokselle oli mm. outo, tylsä, nöyryyttävä, nolo ja leikkiminen teki naurunalaiseksi. Tuntemattomien ihmisten edessä esiintyminen koettiin nöyryyttäväksi ja noloksi. Itse suosin ryhmäytymisleikeissä sellaisia toimintoja, jossa tehdään yhdessä ryhmänä jotain toiminnallista eikä huomio ole niinkään yksilössä. Logon tekeminen luonnonmateriaaleista koettiin tylsäksi ja muutamassa perustelussa koettiin piste 2 (LIITE 2) liian haastavaksi ja koettiin, ettei kärsivällisyys riittänyt siihen. Tuo piste vaati jokaiselta osallistujalta keskittymistä, sillä jos joku osallistujista ei seurannut mitä muu ryhmä tekee, narut löystyivät ja palikka tippui. Omasta mielestäni tämä toimintapiste 2 olisi hyvä sellaiselle ryhmälle, joka jo tuntee toisiaan jonkin verran ja jossa osallistujat uskaltavat kommunikoida keskenään. Vastanneista 58 oli sitä mieltä, ettei ollut mitään sellaista toimintapistettä, josta he eivät olisi pitäneet.

Viidennessä kysymyksessä kysyttiin, haluaisivatko opiskelijat, että ryhmäytymispäiviä olisi useammin lukuvuoden aikana. Yhteensä 31,4 % opiskelijoista haluaisi ehdottomasti, että ryhmäytymispäiviä olisi useammin kuin kerran lukuvuoden aikana. Vastanneista 23,9 % oli sitä mieltä, että ei kiitos ja 47,9 %:n vastaus oli ”ihan sama”.

Kuudennessa kohdassa opiskelijan tuli valita väittämään oikein tai väärin. Vastanneista 91,2 % oli sitä mieltä, että he tutustuivat uusiin ihmisiin ja 8,8 % ei ollut tutustunut uusiin ihmisiin. Lähes 80 % vastanneista sanoi, että oli helpompi aloittaa lukio ryhmäytymispäivän jälkeen, ja 20,3 % vastasi, ettei ollut. Yhteensä 60,9 % sai uusia kavereita ja 39,1 % ei saanut. 28 % koki, ettei päivästä ollut heille hyötyä, mutta 72 % oli sitä mieltä, että hyötyi päivästä. Ryhmäytymispäivän tarkoitus on tutustuttaa opiskelijoita toisiinsa ja helpottaa koulunaloitusta. Tämän taulukon mukaan siinä onnistuttiin hyvin.

KUVIO 2. Lukiolaisten kokemus ryhmäytymispäivän vaikutuksesta.

	Oikein	Väärin	Keskiarvo	Mediaani
Tutustuin uusiin ihmisiin	91,2%	8,8%	1,1	1,0
Minun on helpompi aloittaa lukio	79,7%	20,3%	1,2	1,0
Sain uusia kavereita	60,9%	39,1%	1,4	1,0
Päivästä ei ollut minulle hyötyä	28,0%	72,0%	1,7	2,0

Viimeisenä kysymyksenä oppilaille oli mahdollisuus antaa palautetta ryhmäytymispäivän toteuttajille. Pääsääntöisesti palaute oli positiivista ja oppilaat pitivät päivän ohjelmasta. Alla on muutama suora lainaus palautteista.

Vähemmän pisteitä, muuten kiva tapa tutustua toisiin.

Pisteitä voisi olla vähän vähemmän, ei keretty käydä kaikkia rasteja läpi

Lyhyempi päivä ja tiiviimmin ohjelmaa.

Enemmän aikaa pisteille, joissakin tehtävissä pienemmät ryhmät, paremmat ohjeiden selitykset. Joissakin oli aivan liian vähän aikaa saada asiat tehtyä, joissakin ryhmät olivat liian isot eikä kaikki jäsenet saanut tehdä mitään, jotkut tehtävät olivat aika sekaisia, kun niitä ei ollut selitetty oikein hyvin

Kivoja pisteitä, ja hyvin aikataulutettu! :)

Näistä palautteista voisi päätellä, että seuraavalla kerralla toimintapisteitä voisi olla vähemmän ja ohjeistukseen pitäisi panostaa enemmän. Jos toimintapisteitä olisi vähemmän, saisi ohjeistuksellekin järjestettyä enemmän aikaa. Toimintapisteitä oli yhdeksän ja kukin ryhmä kävi kuudella eri toimintapisteellä. Jokaisen ryhmän ei siis ollut tarkoituksaan käydä kaikilla yhdeksällä eri toimintapisteellä. Tämä ei ollut varmaan kaikilla opiskelijoilla tiedossa.

8.2.2 Ryhmäohjaajien kokemukset

Lukion ryhmäyttämispäivän jälkeen lähetin ryhmäohjaajille kyselyn (LIITE 6) liittyen yleisesti nuorten ryhmäyttämiseen ja tähän lukion ryhmäyttämispäivään. Lähetin kyselyn 23 ohjaajalle ja sain 5 vastausta.

Ensimmäinen kysymys koski sitä oliko ennen ollut mukana ryhmäyttämässä nuoria ja minkä ikäisiä. Vain yksi viidestä ei ollut ollut mukana ryhmäyttämässä nuoria aikaisemmin. Yksi vastanneista oli aiemmin tehnyt ryhmäyttämistä alakouluikäisille ja sitä vanhemmille. Loput kolme vastanneista olivat ennekin ryhmäyttäneet yläkouluikäisiä ja sitä vanhempia nuoria. Valtaosalla ohjaajista oli siis jo kokemusta nuorten ryhmäyttämisestä.

Toisessa kysymyksessä kysyin, kuinka tärkeäksi ohjaajat kokevat nuorten ryhmäyttämisen ja ryhmän ryhmäytymisen ja miksi. Alla ovat heidän vastauksensa.

Kyllä, on tärkeää, että ryhmä oppii tuntemaan toisensa ja kaikki löytävät kavereita ryhmästä. Hauskoja aktiviteetteja yhdessä tehdessä oppii tuntemaan toisia, löytää oman

paikkansa ryhmässä ja voi löytää yhdistäviä asioita itsensä ja muiden ryhmän jäsenten kesken. Yhteistyötaidot voivat myös kehittyä, jos tehtävissä tarvitaan yhteistyötä. (VASTAAJA 1)

Aihe on haastava, lähtökohtaisesti idea on hyvä ja tärkeä ja sillä pyritään hyvään, yhteisöllisyyden päämäärään. Ryhmäytämisen prosessi pitää vain saada tuntumaan mielekkäältä niin, että nuoret kokevat saavansa/oppivansa/kehittyvänsä, silloin se on tärkeää. Toisaalta myös niille, joille toiminta ei ole motivoivaa voi olla merkityksellistä tulla pois omalta mukavuusalueelta ja opetella ryhmäytämistä ja toimimista sosiaalisissa tilanteissa. (VASTAAJA 2)

Itse olen vetänyt erilaisia teatteriryhmiä, joissa koen ryhmäytymisen todella tärkeäksi. Hyvin sitoutunut ryhmä pitää ryhmästä huolta – vaalii sääntöjä, jotka auttavat ryhmää toimimaan ja työskentelemään yhteisen päämäärän eteen. Draamatyöskentelyssä oma keho on työkalu, jolla toimitaan, on tärkeää, että ryhmäläisillä on turvallinen olo ja he voivat draamatyöskentelyssä / näytelmää harjoitellessa luottaa muihin ryhmäläisiin ja vaikka epäonnistua heidän edessään. Mielestäni ryhmäytyminen on tärkeää aina, jos ryhmä työskentelee yhteisen päämäärän eteen. (VASTAAJA 3)

Ryhmäytyminen on minusta erittäin tärkeää hyvän ja turvallisen ilmapiirin ja opiskeluympäristön syntymisen vuoksi. On tärkeää tulla tutuksi, jotta uskaltaa erehtyä ja epäonnistua, sillä sitähan opiskelu paljon on. (VASTAAJA 4)

Kyllä. Oppivat tuntemaan paremmin ryhmäläisiään. Uskaltavat paremmin olla omana itsenään, kun ryhmäläiset ovat tuttuja. (VASTAAJA 5)

Jokainen vastanneista piti nuorten ryhmäytymistä tärkeänä, jos heillä on yhteinen päämäärä. Ryhmäytämisen tulisi tapahtua siten, että nuorilla on hyvä ja turvallinen olo ja itse ryhmäytämistoimintojen tulisi olla nuorille mielekkäitä.

Kolmannessa kysymyksessä kysyin missä tilanteissa ryhmäytämistä tarvitaan. Kaksi vastaajista olisi sitä mieltä, että aina kun uusi ryhmä aloittaa työskentelyn yhdessä esimerkiksi koulun alkaessa. Osa vastaajista perusteli ryhmäytämisen tarpeellisuutta seuraavasti.

Nähdäkseni ryhmäytyminen on tärkeää silloin, kun ryhmä pyritään saamaan yhteisölliseksi ja yhteistyökykyiseksi. Ryhmäytyminen on osa tutustumista, sosiaalisten tilanteiden haasteiden kohtaamista ja niiden työstämistä sekä kommunikointitaitojen opettelua. Ryhmäytyminen voi parhaassa tapauksessa olla osa mielekästä kasvua ja oppimisprosessia ja johtaa hedelmälliseen yhteistyöhön ja uusien ihmissuhteiden syntyyn. Parhailaan ryhmäytyminen luo Me-henkeä ja yhteenkuuluvuutta, mikä voi puolestaan lisätä opiskelun mielekkyyttä ja motivaatiota ja kannustaa ponnistelemaan. (VASTAAJA 2)

Menee ehkä vähän nyansseilla pelaamiseksi, mutta mielestäni jonkinasteista ryhmäytymistä tapahtuu aina kun ryhmä ihmisiä työskentelee yhdessä yhteisen päämäärän eteen – ryhmäytymisen tarve vaihtelee ryhmän päämäärän koon ja muodon mukaan. On eri asia

muodostaa ryhmä, vaikka jonkun koulutehtävän valmistamiseen, kuin muodostaa ryhmä, joka valmistaa teatteriesitystä puoli vuotta. (VASTAAJA 3)

Neljäs kysymys käsitteli ryhmäyttämisen haasteita.

Haasteita voi esiintyä esimerkiksi seuraavista asioista:

-jos esiintyminen jännittää, sellaista vaativat tehtävät voivat tuntua jännittäviltä ja ahdistavilta tilanteilta.

-luottamuksen puute uusien ihmisten kanssa, jolloin ryhmäytymistilanne voi tuntua haastavalta ja jännittävältä.

- epäselvä ohjeistus, jos ei olla varmoja, mitä ryhmäyttämistehtävältä vaaditaan tai mikä sen päämäärä on ja aikataululliset ongelmat (VASTAAJA 1)

Nykyään ryhmäyttäminen on jo jonkinlainen leimautunut sana, mikä saatetaan kokea turhaksi ajanhukaksi. Jos ryhmäytettävät eivät itse ole motivoituneita toimimaan, on ryhmäytys haastavaa. Haasteellista on keksiä ja tuottaa ryhmäyttämistoiminnalle jokin mielekäs päämäärä niin, että henkilöt toimisivat yhdessä yhteisen päämäärän eteen ja samalla tulisivat keskenään tutuiksi niin, että yksilöt voisivat kokea turvallisuutta hyödyntää omia vahvuuksiaan ja tukea ja innostua toinen toistensa osaamisesta. (VASTAAJA 2)

Käytettävissä oleva aika, löytää monipuolisesti harjoitteita ja toimintaa, josta jokainen ryhmäläinen löytää itselleen mielekkäitä harjoitteita ja saa onnistumisen kokemuksia – toiselle on helpompi kirjoittaa, kun taas toinen mieluummin tekee kehollisen tanssiesityksen. (VASTAAJA 3)

Ryhmäyttämässä haastavaa on muistaa, että hekin, jotka eivät syystä tai toisesta osallistu tehtäviin, kuitenkin havainnoivat ja tulevat osaksi ryhmää omalla tavallaan. Tehtävien tekemiseen houkutteleva on välillä haastavaa, mutta siinä auttaa kärsivällisyys ja vaihtelevat helposti osallistuttavat tehtävät. (VASTAAJA 4)

Ujous ja pelko siitä mitä muut ryhmäläiset ajattelevat. (VASTAAJA 5)

Viidennessä kysymyksessä kysyin mistä tietää ryhmäyttämisen ja ryhmäytymisen onnistuneen.

Jos ryhmä on oppinut tuntemaan toisensa paremmin ja ryhmähenki on kasvanut. Ryhmällä on ollut hauskaa ryhmäyttämistä tehdessä. (VASTAAJA 1)

Yhteenkuuluvuudentunteesta onnistumisesta, yhteisen prosessin maaliin viemisestä, iloisesta asenteesta ja yritteliäisyydestä. Yksilöt kokevat olevansa osa yhteisöä ja näkevät itsensä aktiivisena toimijana sen sisällä. (VASTAAJA 2)

Ryhmä toimii päätehtävänsä parissa ja pystyy ratkomaan siihen liittyviä ongelmia. Ryhmässä on sisäinen luottamus ja kunnioitus kaikkia ryhmän jäseniä ja heidän työpanostaan kohtaan. (VASTAAJA 3)

Sen huomaa nuorten ilmeistä ja parhaimmillaan naurun äänistä ja ilosta, joka huokuu nuorista joka solulla. (VASTAAJA 4)

Kun opiskelija uskaltaa heittäytyä ja kertoa omia mielipiteitä (VASTAAJA 5)

Kuudennessa kysymyksessä kysyin muita huomioita nuorten ryhmäytymiseen tai ryhmäyttämiseen liittyen. Sain siihen kolme vastausta, joista suorat lainaukset alla:

Nykyään tuntee, että jokin yleinen flegmaattisuus ja apatia vaivaa nuorisoa, eikä ryhmäyttämisleikkeihin välttämättä jakseta lähteä mukaan, kun niiden merkitystä ei täysin ymmärretä. (VASTAAJA 2)

Mielestäni tähän ei voi kiinnittää liikaa huomiota. Opiskeleminen sujuu nopeammin ja tehokkaammin, jos ryhmäytymisessä on onnistuttu. Ryhmäyttämisen ei vie aikaa mistään tärkeästä. (VASTAAJA 4)

Toivoisin että opiskelijat uskaltaisivat heittäytyä. (VASTAAJA 5)

Seitsemäs ja viimeinen kysymys ryhmänohjaajille koski lukion aloittavien ryhmäyttämispäivää suunniteltuineen ja toteutuksineen.

Minusta suunnitelma oli hyvä, rastit olivat selkeästi erilaisia keskenään ja nuoret näyttivät pitävän tehtävistä. Saimme selkeät ohjeet hyvissä ajoissa ennen päivää sähköpostitse. Aikaa oli varattu paljon rasteille ja ehkä joillakin rasteilla sitä oli hieman liikaa, koska jotkut ryhmät saapuivat liian aikaisin osalle rasteista. (VASTAAJA 1)

Yhteinen suunnittelu jäi vähän vähälle, mutta loppujen lopuksi ainakin oma toimipisteeni onnistui ihan hyvin. Yksi ryhmä oli vähän haastavampi, mutta lähtökohtaisesti työskentely oli mukavaa ja palautteen perusteella käyttämäni metodit olivat hyödyksi. Huomasin, että on paljon merkitystä sillä, miten ryhmänohjaaja osaa pitää ryhmää hallussaan ja innostua ja innostaa. Hyvä ryhmäytyminen vaatii myös ohjaajalta itsensä likoon laittamista ja heittäytymistä. (VASTAAJA 2)

Toteutus vaikutti hyvältä. Mielestäni oli hyvä, että varsinaisten työpajapisteiden välissä oli myös löysää aikaa. Mielestäni ryhmäytymistyöpajat ja erilaiset tehtävät antavat kipinän ja mahdollisuuden ryhmäytyä ja pitävät huolta siitä, että ryhmä sekoittuu varmasti – kaikki pystyvät ryhmässä toimimaan kaikkien kanssa. Kuitenkin mielestöbu syvempi tutustuminen tapahtuu vapaa-ajalla, ruokailuiden ja taukojen aikana ilman ulkopuolista ohjausta. (VASTAAJA 3)

Toteutus oli hyvä ja tehtävät vaihtelevia ja kiinnostavia. Itse kaipasin vielä enemmän niiden kertomista ja sitä, että jokainen oppisi oman ryhmänsä nimet tässä tapahtumassa. Päivä oli pitkä ja väsymystä alkoi tulla iltapäivällä. Tapahtumassa riittää hyvin neljä eri rastia. Erityisesti teatterirasti, torni, voimakas virta ja ryhmäkuva kirjaimineen olivat hyviä rasteja. Näihin rasteihin voisi hyvin käyttää enemmänkin aikaa. Kiireettömyyden tunne on hyvä lähtökohta ja väljyyttä tarvitaan. On myös hyvä, jos voi syventyä johonkin asiaan rauhassa. Kaikkia rasteja en päässyt seuraamaan. (VASTAAJA 4)

Onnistunut päivä. Mietin että olisi myös tärkeää tuntea muita ryhmäläisiä. Itse ryhmän ohjaajat eivät tarvitsisi ohjata eri pisteissä (VASTAAJA 5)

8.2.3 Tutkijan oma havainnointi

Sain olla mukana lukion ensimmäisen luokan oppilaiden ryhmäytymispäivässä. Heti alussa kävi ilmi, että ryhmänohjaajat eivät olleet käyttäneet sanaa ryhmäytyminen puhuessaan oppilaille tulevasta päivästä koska sana ryhmäytyminen kuulemma on sävyltään negatiivinen.

Päivän ohjelma alkoi aamulla ennen kello 9, ja huomasin että tämä varhainen kellonaika ei ole omiaan tehdä harjoitteita, joissa huomio keskittyy yhteen ihmiseen kerrallaan. Aluksi on helpompi toimia jonkin toiminnallisen tehtävän kanssa koko ryhmänä, ja vasta sitten kun ollaan kunnolla hereillä ja vähän tutustuttu toisiin, voidaan tehdä harjoitteita, joissa jokainen pääsee yksilönä esille.

Monessa tehtävässä oman nimen esittelemine oli olennainen osa tehtävää. Nuoruus on oman identiteetin ja itsetunnon kypsymisen aikaa ja itsensä esittelemine voi olla hämmäntävää ja herättää itsessä monenlaisia tunteita. Esittelykierroksilla mainitut harrastukset voivat myös luoda paineita niille nuorille, jotka eivät ole löytäneet mieluista harrastusta, mutta toisaalta jonkun nuoren mainitsema harrastus voi toimia innoittajana aloittamaan uuden lajin parissa.

Draamaharjoitteissa kannustettiin nuoria heittäytymään mukaan esiintymiseen. Ymmärrän nuoria, jos heille tehtävä tuntui vaikealta. Nuoruudessa voi olla muutenkin epävarma olo itsestä ja jännittää esiintyminen niin tällainen heittäytyminen voi tuntua erityisen vaikealta. Fyysinen koskettaminen voi olla myös hämmäntävää ja toisille jopa epämiellyttävää. Yksi draamaharjoitteista oli paritehtävä, jossa vuorotellen kuljettiin toisen parin johdolla hänen näyttämään suuntaan tehden samoja asioita kuin pari. Kun kumpikin pari oli tehnyt, tehtävän ryhmänvetäjä kysyi, kumpi tuntui helpommalta, olla itse johtamassa vai seurata toisen ohjeita. Yli puolet vastasivat, että toisen parin ohjeiden seuraaminen oli helpompaa

kuin itse olla johtamassa. Syyksi tähän oppilaat vastasivat, että heidän on vaikea päättää asioista. Ryhmänohjaaja sanoi oppilaille, että on ymmärrettävää, että silloin on luontevampaa olla seuraajana, jos on vaikea päättää asioista, mutta tehtävän tarkoitus oli havahduttaa, että jokainen kykenee myös itse ohjaamaan ja neuvomaan toista ihmistä.

Päivän edetessä tunnelma oli vapautuneempaa ja oli hienoa huomata, että nuoret keksivät uusia luovia ratkaisuja toimintapisteillä. Vuorovaikutus ja kommunikointi lisääntyivät huomattavasti päivän edetessä. Yksi ryhmistä oli monikulttuurinen ja kaikilla ryhmäläisillä ei ollut yhteistä kieltä, he alkoivat toiminnan kautta ymmärtämään toisiaan ja toimimaan yhdessä. Päivä oli intensiivinen, ja juttellessani nuorten ja ohjaajien kanssa moni oli sitä mieltä, että iltapäivälle olisi riittänyt 1–2 toimintapistettä kolmen sijaan. On raskasta olla koko päivä aktiivinen, sanoi eräs nuori.

8.2.4 Ryhmädynamiikka

Huomasin, että toiminta tehtäväpisteillä käynnistyi hyvin käyntiin niissä ryhmissä, joissa oppilaiden mukana oli sellainen henkilö tai henkilöitä, joille on luontevaa ryhtyä organisoimaan toimintaa ja johtamaan ryhmää. Jos joku innostui ja lähti mukaan toimintaa, uskalsivat muutkin nuoret aloittavat toiminnan. Sama toimi myös toisinpäin, jos joku nuorista heti aluksi kertoi, että tehtävä on kurja ja ei varmasti aio osallistua, oli muiden nuorten vaikea tehdä toisin.

Nuoruuden tärkeimpiä tehtäviä on luoda ystävyys-suhteita ja on erittäin hieno asia, kun nuoret löytävät itselleen ystäviä. Tämän ryhmäytymispäivän tarkoitus oli tutustuttaa opiskelijoita toisiinsa. Kun ryhmäkoko on 20–30 henkilöä, on ymmärrettävää, että nuoret hakeutuvat jo entuudestaan tutun kaverin luokse, jos niitä jo on. Silloin ne oppilaat, joilla ei ole entuudestaan tuttuja jäävät helposti yksin. Pysytessä vain entuudestaan tutun ihmisen seurassa ei koko ryhmän ryhmäytyminen käynnisty ja nuoret eivät tutustu uusiin ihmisiin. Siksi olisi hyvä koota isommasta ryhmästä pienempiä ryhmiä, joissa on toisilleen entuudestaan tuntemattomia ihmisiä. Pienryhmässä toimiminen muutenkin voi olla helpompaa toimia kuin isossa ryhmässä.

Isossa ringissä seisominen tai istuminen ja oman vuoron odottaminen voi olla kiusallista. Seurasin tilannetta, jossa nuoria oli ringissä ja joku löysi lähistöltä pallon. Palloa potkittaessa ringissä, tunnelma muuttui heti vapautuneemmaksi, kun oli jotain yhteistä tekemistä.

8.2.5 Ohjaajan rooli

Ohjaajalla oli havaintojeni mukaan valtavan suuri merkitys ryhmätyöskentelyssä. Sain huomata, että oli monenlaisia tapoja ohjata ryhmää. Jos ohjaaja oli liian ohjaava, eivät nuoret alkaneet toimimaan itsenäisesti vaan odottivat ohjaajan tarkkaa ohjeistusta. Liika ohjeistaminen lamaannutti eikä aktivoi-
nut toimimaan itsenäisesti. Jos taas ohjaaja ei ohjeistanut ryhmää lainkaan, nuoret eivät tienneet, mitä pitäisi tehdä ja mitä heiltä odotetaan. Tämä loi epävarmuutta. Jos ohjaaja oli rento, myös nuoret rentoutuivat.

Osa koulun ryhmänohjaajista oli sitä mieltä, että näiden ryhmäytymispäivän ohjelmien olisi hyvä olla kokonaan ulkopuolisen ohjaajan vetämiä. Osa taas oli sitä mieltä ja itse olen myös, että opettaja pääsee paremmin tutustumaan oppilaisiinsa ollessaan itse mukana ryhmäyttämässä nuoria. Nuorten on helppompaa lähestyä opettajaansa, kun ovat tutustuneet häneen muussakin yhteydessä kuin opetustilanteissa.

8.3 Rippikoulun ryhmäyttämistuokio

Pidin rippikoululaisten lämmittelypäivässä ryhmäyttämistuokion. Alkuhartauden jälkeen rippikoulun työntekijä jakoi nuoret kahdeksaan pienryhmään, joissa he toimivat tulevan rippikoulunsa aikana. Kusakin ryhmässä oli 4 rippikoululaista ja 1–2 isosta. Ryhmäjaon jälkeen oli minun vuoroni. Minulla oli 20 minuuttia aikaa pitää omaa ryhmäyttämisosuuteni. Aluksi ohjasin nuoria esittelemään muille pienryhmäläisille itsensä. Isokset aloittivat esittelykierroksen. Kun kaikki olivat esitelleet itsensä pienryhmissä, kerroin ryhmäyttämistehtävän ohjeet. Olin piirtänyt A4-kokoiselle paperille soikion ja leikannut paperin viiteen osaan. Jokainen pienryhmä sai oman leikatun paperinsa. Jokainen pienryhmä valitsi keskuudestaan, kuka toimii ohjattavana. Ohjattavalta peitettiin huivilla silmät ja muut ryhmäläiset ohjeistivat häntä sanallisesti liikuttamaan pöydällä paperinpalat oikeille paikoilleen. Aikaa tämän tekemiseen oli n.15 minuuttia. Lopuksi kaikki saivat palkinnoksi tikkarin.

8.3.1 Rippikoululaisten kokemukset

Rippikoululaiset vastasivat lähettämäni Webropol-kyselyyn (LIITE 5) lämmittelypäivän lopulla. Rippikoululaisia oli paikalla 32 ja sain 29 vastausta. Kaksi rippikoululaista ei saanut kyselyä toimimaan puhelimillaan.

Yhteensä 62,1 % rippikoululaisista oli sitä mieltä, että ryhmäyttäminen auttoi heitä tutustumaan muihin riparilaisiin. 24 % vastasi, ettei ryhmäyttäminen auttanut heitä tutustumaan muihin rippikoululaisiin ja 14 % ei osannut sanoa, autoiko ryhmäyttäminen heitä tutustumaan muihin riparilaisiin vai ei. Kaikkiaan 90 % vastanneista oli sitä mieltä, että ryhmäkoko oli sopiva ryhmäyttäistehtävissä. Kukaan ei vastannut kieltävästi, mutta 10 % vastanneista ei osannut sanoa oliko ryhmäkoko sopiva. Ryhmäyttämisen jälkeen 48 % vastanneista koki, että oli helpompi toimia ryhmässä. Ryhmäyttämisen jälkeen 10 % vastanneista koki, että ei ollut helpompi toimia ryhmässä ja 42 % ei osannut sanoa oliko helpompi toimia ryhmässä ryhmäyttämisen jälkeen vai ei.

Asioita, joista riparilaiset pitivät eniten ryhmäyttämisessä olivat yhdessä tekeminen, isokset, kivat ihmiset, kivat tehtävät ja tutustuminen uusiin ihmisiin. Useamman kerran mainittiin, että oli helpompi olla ja jutella muiden ryhmäläisten kanssa, kun ryhmä oli pieni. Myös oman mielipiteen ilmaiseminen oli ollut helpompaa pienen ryhmän kesken.

Asioita, joista riparilaiset eivät pitäneet ryhmäyttäistilanteessa, olivat itsensä esittely, tuntemattomien kanssa toimiminen ja epäselvä ohjeistus. Toiveena oli, että olisi ollut edes joku tutuu samassa pienryhmässä. Yhteensä 19 vastaajaa oli kuitenkin sitä mieltä, ettei ryhmäyttämisessä ollut mitään sellaista, mistä he eivät pitäneet.

8.3.2 Ryhmäyttämisen toteuttajan havainnot ja kokemukset

Rippikoulun ryhmäytymistuokion ohjaaminen oli itselleni sikäli helppoa, että sain tehdä sen tutussa seurakunnassa ollessani siellä tekemässä opiskeluihini liittyvää rippikoulutyöharjoittelua. Huomasin itse saman kuten nuoretkin että pienemmässä ryhmässä toimiessaan valtaosa nuorista uskaltautui olemaan enemmän vuorovaikutuksessa keskenään. Aikatauluihin tuli viime hetkellä muutoksia ja jouduin muuttamaan suunnitelmaani. Alun perin olin suunnitellut, että jaettuani nuoret pienryhmiin, joissa he tulevat työskentelemään rippikoulun ajan, he kertovat vuorollaan nimensä ja halutessaan esittelevät

puhelimestaan 1-2 kuvaa itselleen tärkeästä asiasta. Tämä kuvien avulla tutustuminen jouduttiin jättämään pois aikataulun niukkuuden vuoksi. Palautteen perusteella tämä kuitenkin oli varmaan hyvä näin, koska osa nuorista oli kokenut itsensä esittelemisen kiusallisena.

Itse koin, että sokkona palapeli tekeminen oli ryhmille selvästi vapauttava kokemus. Tehtävää tehdessään nuoret eivät enää olleet niin jännittyneitä kuin alussa. Oli myös hyvä, että pienryhmien isoset toimivat sokkoina. Näin kenenkään rippikoulu nuoren ei tarvinnut olla erityisasemassa, vaan he pystyivät toimimaan vertaisina ohjatessa isosta siirtämään paperinpaloja oikeille paikoilleen.

Melkein puolet rippikoululaisista (42 %) ei osannut sanoa oliko heidän helpompi toimia ryhmässä ryhmäytymisen jälkeen vai ei. Tähän varmasti vaikutti se, että tein kyselyn liian pian ryhmäytymistuokion jälkeen. Heillä ei kerennyt tulla vielä kunnolla kokemusta toisten kanssa toimimista ryhmäytymistuokion ja kyselyn välillä. Kuitenkin 48 % koki, että tämä lyhytkin ryhmäytymistuokio auttoi heitä toimimaan paremmin ryhmässä. Näin voisi todeta, että ryhmäytyminen kannattaa, sillä vain 10% vastasi, että ryhmäytyminen ei auttanut heitä toimimaan ryhmässä.

9 POHDINTA JA PÄÄTELMÄT

Tehdessäni tätä tutkimuksellista opinnäytetyötä tavoitteena oli tutkia nuorten ryhmäytymistä. Menetelmäksi valikoitui laadullinen tutkimus. Kuten Hanna Vilka (2021, 17) kirjassaan kirjoittaa, perustuu laadullinen tutkimus tulkintaan ja sillä kuvataan ihmisten kokemuksia. Toki käytössä oli myös määrällisen tutkimuksen keinoja analysoidessani tekemieni kyselyiden tuloksia.

Olin mukana lukion ensimmäisen vuoden opiskelijoiden ryhmäytymispäivän suunnittelussa. Ryhmäytymispäivässä olin mukana tekemässä havaintoja. Seuraavana päivänä lähetin nuorille Webropol-kyselyn, johon nuoret vastasivat anonyymisti. Webropol-kysely toimii hyvin, kun käsiteltävänä on iso määrä vastauksia. Nuorten parissa toimiville ohjaajille lähetin kyselyn sähköpostilla. Rippikoululaisille pidin ryhmäytymistuokion, jonka jälkeen he myös vastasivat tekemääni Webropol-kyselyyn anonyymisti.

Jo alkuvaiheessa huomasin, että käsitteet ryhmäytyminen ja ryhmäyttäminen tulee käsitellä erikseen. Ryhmän ulkopuolisen ohjaajan toimesta tapahtuva ryhmäyttäminen pitää sisällään paljon ryhmänohjaajan toimintaan liittyvää tietoa. Ohjaajan rooli ryhmäyttämisessä nousi tutkimusta tehdessä omaksi kokonaisuudekseen. Teorialuvuissa jaoin ryhmäytymisen ja ryhmäyttämisen eri lukuihin.

Tutkimuksen nimi Ihana, kamala ryhmäytyminen viittaa hyvin tutkimuksen tuloksiin, sillä tutkimukseni mukaan ryhmäytyminen jakaa mielipiteitä. Niin lukiolaisten kuin rippikoululaistenkin parissa pidettiin ryhmäytymistehtävistä ja ei pidetty. Toisia nuoria ahdisti uusiin ihmisiin tutustuminen ja toiset olivat innoissaan saadessaan tutustua uusiin ihmisiin.

10 YHTEENVETO

Yhteenvetona todettakoon, että nuorten ryhmäytymistä tarvitaan. Etenkin uuden ryhmän aloittaessa toimintansa, ryhmäytyminen auttaa ryhmäläisiä löytämään toisensa, olemaan toistensa kanssa vuorovaikutuksessa ja toimimaan yhdessä niin että yhteinen tavoite on saavutettavissa. Säännöllinen ryhmäytyminen kesken toimintakauden pitää yllä ryhmän yhteishenkeä ja edesauttaa edellä mainittujen asioiden toteutumisen.

Nuorten kokemuksen mukaan ryhmäytymistilanteet ovat sekä ihania, että kamalia kuten opinnäytetyön nimi kertoo. Vastausten perusteella nuoret kuitenkin enemmän pitivät ryhmäytymistä positiivisena kuin negatiivisena asiana. Lukion ryhmäytymispäivässä huomioni kiinnittyi siihen, että jotkin pisteet olivat valittu sekä eniten tykätymmäksi toimintapisteiksi ja samalla vähiten pidetyiksi. Selvää vastausta tähän kokemuksen jakautumiseen en tutkimusta tehdessäni saanut.

Itse tutkijana koin, että ryhmäytymistä ja ryhmäyttämistä olisi ollut hyvä tutkia pidemmältä aikaväliltä. Siten olisi saanut selville ryhmäytymisen vaikutuksia ryhmän eri vaiheissa. Esimerkiksi lukiossa lukukauden lopussa ja rippikoulussa sen loppupuolella.

Kyselyiden perusteella toisiin ryhmäläisiin tutustuminen onnistui paremmin, kun toimintapisteellä oli pienessä ryhmässä. Etenkin rippikoulun ryhmäytymistuokiossa pienryhmätoiminta (alle 10 henkilöä) koettiin mukavaksi.

Ryhmänohjaajien näkökulmasta nuorten ryhmäytyminen nähtiin positiivisena ja tarpeellisena asiana. Ryhmäytymisen vaikutukset koettiin hyväksi, yksilöt kokevat olevansa osa yhteisöä ja esimerkiksi opiskelu sujuu paremmin. Kukaan ryhmänohjaajista ei pitänyt nuorten ryhmäytymistä täysin tarpeettomana.

LÄHTEET

- Aittola, T. 2007. Nuoret konsumeristisessa kulttuurissa. Toim. Nivala E & Saastamoinen, M. Tampere: Tampereen Yliopistopaino Oy.
- Allianssi. Suomen nuorisovalan kattojärjestö. *Tiesitkö nämä viisi asiaa nuorista?* Saatavilla: [Eduskuntaan perustetaan Nuorten puolella -verkosto edistämään nuorten hyvinvointia - Allianssi \(nuorisoval.fi\)](https://eduskuntaan.perustetaan.nuorten.puolella-verkosto.edistamaan.nuorten.hyvinvointia-allianssi.nuorisoval.fi) Viitattu. 27.9.2023.
- Finlex. 2016. Nuorisolaki. Saatavilla: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajan-tasa/2016/20161285?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=nuori> Viitattu 17.9.2023.
- EVL. Suomen evankelis-luterilainen kirkko. *Mikä rippikoulu?* Saatavilla: <https://evl.fi/perhejuhlat/rippijuhlat/rippikoulu-edeltaa-rippijuhlia> Viitattu.24.9.2023.
- Haanpää, P. 2016. Tullaan tutuiksi: 55 tapaa tutustua. Helsinki: Avain.
- Heimonen, M., Muhonen, Lallukka, K., Raivio, S. & Rauhala P-L. 2004. YAD ry pien ja perheryhmäkoulutusmateriaali. Ryhmän tavoitteet ja ryhmädynamiikka.
- HUS Psykiatria. 2009. Mielenterveystalo.fi. Saatavilla: <https://www.mielenterveystalo.fi/fi/elamankaari-ja-mielenterveys/tietopaketti-murrosiasta>. Viitattu 19.9.2023.
- Jauhiainen, A & Eskola, M. 1993. Ryhmäilmiö. Juva: WSOY.
- Niemistö, R. 2004. Ryhmän luovuus ja kehitysehdot. 6. painos. Tampere: Palmenia-kustannus.
- Nivala, E & Saastamoinen, M.2010. Nuorisokasvatuksen teoria- perusteita ja puheenvuoroja. Tampere: Tampereen Yliopistopaino Oy.
- Salmivalli, Christina.2005. Kaverien kanssa. Vertaissuhteet ja sosiaalinen kehitys. Opetus 2000-sarja. Jyväskylä PS-kustannus.
- Soanjärvi, K. 2011. Mitä on ammatillinen nuorisotyö? Nuorisotyön villiä kenttää kesyttämässä. Kat-saus väitöskirjaan. Kasvatus & Aika 8 (3) 2014, 79–84 Jyväskylän Yliopisto. Saatavilla: [file:///C:/Users/ulles/Downloads/68643-Artikkelin%20teksti-84555-1-10-20171215%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/ulles/Downloads/68643-Artikkelin%20teksti-84555-1-10-20171215%20(1).pdf) . Viitattu 17.9.2023.
- Suomen Ev.lut. Kirkko. Saatavilla: www.evl.fi
- Szczepanski, J. 1970. Sosiologian peruskäsitteet. Varsova: Kansankulttuuri Oy.
- Terveyskirjasto Duodecim. 2023. Kasvu ja kehitys eri ikäkausina. Kustannus Oy Duodecim. Saatavilla: <https://www.terveyskirjasto.fi/pla00018/kasvu-ja-kehitys-eri-ikakausina?q=varhaisnuoruus#s5> . Viitattu 17.9.2023.

Vilka. H. 2021. Näin onnistut opinnäytetyössä. Ratkaisut tutkimuksen umpikujiin. Keuruu: Otava Kirjapaino Oy.

KUVIO 1. Lukiolaisten kokemus toiminnan määrästä. S 10.

KUVIO 2. Lukiolaisten kokemus ryhmäytymispäivän vaikutuksesta. S. 12.

Aamupäivän pisteet klo 8.45–11.00

9 ryhmää kiertää 3 pistettä.

1. kierros klo 8.45–9.20
2. kierros klo 9.30–10.05
3. kierros klo 10.15–10.50

Ruokailu ja opiskeluhuollon piste klo 11.00–12.30 isossa salissa

Ruokailu

11.00-11.30: 22a, 22b, 22c

11.35-12.00: 22d, 22e, 22f

12.05-12.30: 22g, 22h, 22i

Opiskeluhuollon piste isossa salissa

11.00–11.30: 22d, 22e, 22f

11.35–12.00: 22g, 22h, 22i

12.05-12.30: 22a, 22b, 22c

Iltapäivän pisteet klo 12.35–14.40

9 ryhmää kiertää 3 pistettä.

1. kierros klo 12.35–13.10
2. kierros klo 13.20–13.55
3. kierros klo 14.05–14.40

Hauskan päivän jälkeen bussi koululle lähtee klo 14.50.

AAMUPÄIVÄ, laatikoihin on merkitty miltä pisteeltä ohjausryhmä aloittaa.

1 - Teatteri **L22a**

koko ryhmän draamaharjoitus
ulkona (sateen sattuessa
voidaan käyttää viereistä
terassia)

2 – Villa Elba (Heidi) **L22b**

Torni
ulkona (sateen sattuessa voidaan
käyttää päärakennuksen
ylätasannetta)

3 – RO vastaa **L22c**

Tiimi-logo luonnon
materiaaleista
ulkona luontopolun alussa
(huomioidaan
jokamiehen oikeudet, eli
käytetään vain maasta tai
puusta poimittavissa olevia
materiaaleja)

4 - Villa Elba (Markku) **L22d**

Voimakas virta
ulkona pihalta alkavalla polulla

5 – Nuorisoseura (Jonna) **L22e**

Persoonallinen ryhmäkuva
sisällä, iso sali

6 – RO vastaa **L22f**

Mahdoton tehtävä
sisällä, Helmi

7 – Teatteri **L22g**

pariharjoitus
ulkona Vanhan Villan terassilla

8 – Villa Elba (Emilia) **L22h**

Vaijerirata
ulkona

9 - RO vastaa **L22i**

Tiimi-logo paperille
sisällä, Luontoluokka

ILTAPÄIVÄ, laatikoihin on merkitty miltä pisteeltä ohjausryhmä aloittaa.

1 - Teatteri **L22g**
koko ryhmän draamaharjoitus
ulkona (sateen sattuessa voidaan käyttää viereistä terassia)

2 – Villa Elba (Heidi) **L22h**
Torni
ulkona (sateen sattuessa voidaan käyttää päärakennuksen ylätasannetta)

3 – RO vastaa **L22i**
Tiimi-logo luonnon materiaaleista
ulkona (huomioidaan jokamiehenoikeudet, eli käytetään vain maasta tai puusta poimittavissa olevia materiaaleja)

4 - Villa Elba (Markku) **L22a**
Voimakas virta
ulkona pihalta alkavalla polulla

5 – Nuorisoseura (Jonna) **L22b**
Persoonallinen ryhmäkuva
sisällä, iso sali

6 – RO vastaa **L22c**
Mahdoton tehtävä
sisällä, Helmi

7 – Teatteri **L22d**
pariharjoitus
ulkona Vanhan Villan terassilla

8 – Villa Elba (Emilia) **L22e**
Vaijerirata
ulkona

9 - RO vastaa **L22f**
Tiimi-logo paperille
sisällä, Luontoluokka

- Tehkää runo
- Tehkää laulu
- Syökää hedelmä
- Kerätkää 5 kynää
- Tehkää ihmispyramidi (kaikki tiimin jäsenet pitää olla mukana)
- Sitokaa ryhmän kengännauhat yhteen
- Hakekaa kuppi vettä
- Tehkää lentokone
- Puhaltakaa ilmapallo
- Tehkää 5 punnerrusta
- Laittakaa valot päälle
- Piirtäkää lintu
- Kirjoittakaa kaikki tiimijäsenten nimet paperille
- Tehkää ryhmähali (kaikki tiimin jäsenet pitää olla mukana)
- Tanssikaa piirissä
- Menkää maahan makaamaan ja sanokaa ääneen “me olemme ruohoa”
- Hakekaa kolme (3) palaa wc-paperia
- Hakekaa sanomalehti
- Piirtäkää aarrekartta
- Istuttakaa puu
- Etsikää jotain pinkkiä
- Tehkää uusi kampauserä jollekin
- Juoskaa ylös ja alas rappuset

- Tehkää kengännauhoihin uusi solmu
- Lähettäkää jollekin ryhmäläiselle viesti, jossa on yksi emoji
- Huutakaa jotain hassua
- Laittakaa paidat väärinpäin
- Piirtäkää kissa
- Sammuttakaa valot
- Koskettakaa kattoa
- Tehkää robottitanssi
- Kuvailkaa yhdessä miltä unelmatalo näyttää
- Ottakaa valokuva tiimistänne
- Hankkikaa 10 nimmaria (ei tiimiläisten)
- Hankkikaa kirjavinkki
- Hypätkää oman jalan yli
- Piirtäkää viikset
- Etsikää vihreä kynä
- Kehittäkää tiimillenne yhteishuuto
- Selvittäkää paljonko kello on New Yorkissa
- Nuolaiskaa kielellä nenää
- Heiluttakaa korvia
- Laulakaa Abbaa

Kysely lukion aloittaville nuorille ryhmäytymispäivästä

1. Miten koit ryhmäytymispäivän toiminnot. Oliko tekemistä sopivasti vai liikaa?

- Toimintaa oli sopivasti
- Toimintaa oli liikaa
- Toimintaa oli liian vähän

2. Oma kokemuksesi ryhmäytymispäivästä

3. Mikä ryhmäytymispisteistä oli mukavin? Miksi?

4. Oliko ryhmäytymispisteissä jotain mistä et pitänyt? Miksi?

5. Haluaisitko että ryhmäytymispäiviä olisi useammin lukuvuoden aikana? Kyllä, ehdottomasti Ei kiitos. Ihan sama.**6. Valitse toinen vaihtoehdoista**

	Oikein	Väärin
Tutustuin uusiin ihmisiin	☐	☐
Minun on helpompi aloittaa lukio	☐	☐
Sain uusia kavereita	☐	☐
Päivästä ei ollut minulle hyötyä	☐	☐

7. Haluatko antaa palautetta ryhmäytymispäivän toteuttajille?

Ryhmyttäminen riparilaisille

1. Ryhmyttäminen auttoi minua tutustumaan muihin riparilaisiin

- Kyllä
- Ei
- En osaa sanoa

2. Oliko ryhmäkoko sopiva?

- Kyllä
- Ei
- En osaa sanoa

3. Ryhmyttämisen jälkeen minun oli helpompi toimia ryhmässä

- Kyllä
- Ei
- En osaa sanoa

4. Mistä pidit eniten ryhmyttämisessä?

5. Oliko ryhmyttämisessä jotain mistä et pitänyt? Mitä?

LIITE 6

1. Oletko ennen ollut mukana ryhmäyttämässä nuoria? Jos olet niin minkä ikäisiä nuoria?
2. Koetko nuorten ryhmäyttämisen ja ryhmäytymisen tärkeäksi, miksi?
3. Missä tilanteissa ryhmäyttämistä tarvitaan?
4. Mitkä ovat ryhmäyttämisen haasteet?
5. Mistä tietää ryhmäyttämisen ja ryhmäytymisen onnistuneen?
6. Onko jotain muita huomioita yleisesti nuorten ryhmäyttämiseen tai ryhmäytymiseen liittyen?
7. Millaisena koitte 11.8 Villa Elbassa toteutetun lukiolaisten ryhmäyttämispäivän suunnittelun ja toteutuksineen?

